

olnud tema sõdant weel mitte ärarikkunud.

Need kindlad sõnad ei annud wana mehele mitte weel täielist rahu; aga ahnus, liig himu, mis wanaduseski inimesest ei tagane, lümmatas kõik järelmõtlemised ja kartused ära ja tema rändas karjatsiega Persia maale.

Kui nemad senna kohta tuliwad, kust Dakianos selle kuld tahwli oli leidnud, käskis wana mees mulla wälja kaewata. Warsi leidsiwad nemad ühe raudse ukse, mis karjane tulises otsumise tujus rusikaga tahtis sisse lüüa, ehk küll wöti ukse külles oli. Siis läksiwad nemad üht pimedat maaalust teed mööda edasi, kuni eemal weikene walguš nähtawale tuli. Kui nemad ligemale läksiwad, sai walguš aeg ajalt suuremaks, kuni nemad wiimaks ühe suure loõsi ees seisiwad, kus seitse lufku pandud wärawat oliwad.

Et iga wärawa külles wöti rippus, tegi Dakianos kohe esimese lahti ja nemad leidsiwad suures kambris, kuhu nemad astusiwad, iga karwa ilu asju. Teine kamber oli möökladega täidetud, kelle käepidemed ja tüped kalli kiwidega loiwad ehitatud. Kolmandamas leidsiwad nemad kõik sugu sõdurriistu ja sõameeste riideid, mis rohkeste oliwad kullatud ja kalli kiwidega wäljaehitatud. Neljandamas oliwad kallid hoooste riis-

tad, mis sõariistadega kokkupassiwiwad. Wiin-damas ruumis leiti suured kuld ja hõbe pakud hunnikus, kuwendamas walmis tehtud kuld- ja hõberaha ja seitsemendas põhjatunud suured hunnikud kallid kiwa, kelle hind ja paljus üsna ilma arwamata.

Seda mõtmata warandust nähes oli wane karjane kui pimedaks saanud ja ahnus hakkas tema südames tärkama. Kord ütles ta äkkitselt wana mehe wastu: „Kas sa mõtled ka selle peale, kui tähtjas ja tarwis see on, et meie oma suure leiduse salaja peame?“ „Tõeste,“ wastas wana mees. „Kui kuningas,“ rääkis Dakianos edasi, „kõige wähema märgi meie saladusest leiab, siis kautame meie kõik ära; kuningas wõtab selle suure waranduse ära ja meie peame läbi wiie sõrme wahtima. Kas ma wöin sinu waitolemise peale kindel olla?“

„Küll wöid,“ wastas wana mees, „ja eks sina seda ei tea, et minu jagu, pool sest warandusest, ka kaduma läheb, kui mina seda saladust wälja lobiseksin?“ „Pool?“ hüüdis Dakianos ebmatanud, „see on ju enam, kui kõige rikkama kuninga rikkus.“

Wana mees wastas: „Kui sul pool näitab liig palju olewat, siis wöid sa mulle ühe weerandi anda.“